

Illustreret Tidende.

Nr. 72.]

Udkommer hver Søndag.

— Kjøbenhavn den 10. Februar 1861. —

2 Rdlr. Qvartalet.

[2det Bind.

Indhold.

Fyrst Alexander Gortschakoff. — Ugens Politik — Meddelelser af blandt andet Indhold. — Jevichaus „David“. — Bortledning af indenlandske Konst- og Konsthandsarbejder. — Kofferdet. — Det teielerlige Sloinevarti. — En Fernbanereise i Nordamerika. — Canon for fire hvide Stemmer.

Fyrst Alexander Gortschakoff.

Da Keiser Alexander bestemte sig til at slutte Fred med Frankrig og England og erklærede, at denne Beslutning skulde være Udgangspunktet for en ny Politik baade i Indlandet og i Forholdet til Udlandet, fandt denne i enhver Henseende saa vigtige Erklæring den gunstige Modtagelse overalt. Under hans Forgængers Regjering havde Rusland stædt vakt Europas Frygt, og dets Stridsmagt, der blev benyttet til at gennemføre erobringssyge Planer, var bleven i høi Grad svækket, uden at Landet dog havde høstet nogen væsentlig Fordeel deraf. Europa maatte derfor med oprigtig Tilfredshed see en Regjering, som paaløbte Freden og som, ved at finde sig i en Stilling, for hvilken den ikke selv var Ansvar, ligesom Begyndelsen laade Oprigtigheden af sine Udtalelser klart for Dagen. Den Mand, der var kaldet til at lede den russiske Politik paa den nye Bane, som den saaledes havde betraadt, var Fyrst Alexander Gortschakoff, som med den ham eieendommelige Skarphed i Tanke og Klarhed i Udtrykket betegnede Situationen, idet han sagde: „La Russie ne boude pas, elle se recueille“, Rusland suurmuler ikke, det samler Kræfter.

Fyrst Alexander Gortschakoff, Ruslands nuværende Udenrigsminister, er født i Aaret 1798 og opbragen paa det keiserlige Lyceum i Jarfsko Selo, hvor han studerede sammen med den berømte russiske Digter Puschkin. Med et moralsk Mod, der kun sjældent paa den Tid fandtes i Rusland, vovede han endog at besøge Puschkin, da denne var bleven forviist til det Andre af Riget, fordi han begejstret havde besunget den græske Frihedskamp. Fyrst Alexander er en Fætter til den General Gortschakoff, som vel ikke forsvarede Sebastopol med Held, men dog med mænsterværdig Standhaftighed mod den fransk-engelske Armee. Han begyndte sin diplomatiske Løbebane som Secretair hos Grev Nesselrode paa Congresserne i Laibach og Verona. I Aaret 1824 blev han første Gesandtskabssecretair i London, hvor han med stor Sver udviklede sine alt paa Vædet erhvervede, sjældne Sprogkundskaber. I Aaret 1830 blev han udnævnt til Chargé d'Affaires i Florents og kom i 1832 til Wien, hvor den russiske Gesandts Eghed og kort derpaa følgende Død forklævede ham stor Indflydelse. Fra 1832 til 1841 synes han ikke at have staaet i stor Yndest hos den russiske Regjering, idetmindste kom han ud af activ Tjeneste og blev stillet til Disposition; i denne Mellemtid giftede han sig med Grev Musjin-Puschkins Enke, der var beslægtet med den alt omtalte Digter. I Aaret 1841 blev han sendt til Stuttgart som overordentlig Gesandt, og her afsluttede han den russiske Storprinsinde Olga's Ægteskabscontract med Kronprindsen af Württemberg. Til Vøn for denne Underhandling blev han udnævnt til Geheimeraad. Under de politiske Begivenheder i 1848 og 49 optraadte Fyrst Gortschakoff ligeoverfor Tydsklands Stater med en forsigtig Tilbageholdenhed, der satte ham istand til at føre et meget moderat Sprog som befuldmægtiget Minister i Frankfurt, da Reactionen indtraadte. Man vil dog vide, at han fra sin Post i Stuttgart skal have haft en vis Andeel i Keiser Ferdinand den Førstes Throntræffelse til Gunst for den nuværende østerrigiske Keiser Frants Joseph. Det orien-

talste Spørgsmaal aabnede ham Leilighed til paa en endnu større Stueplads at udfolde sin diplomatiske Virksomhed. Den 8de Juli 1854 afløste han Herr v. Meyendorff som Gesandt i Wien. Det lykkedes ham at bringe Østerrig over paa Ruslands Side under Conferencerne i Wien og at bevæge det til at erklære sig for Ruslands Æneherredømme paa det sorte Hav. England og Frankrig vilde ikke indlade sig derpaa, og Conferencen blev opløst, uden at den var kommet til noget Resultat. Men Østerrig, der endnu nominelt var Vestmagternes Alliebet og stædt coquetterede med dem, tilkjendegav dog, at det havde afskilt sig fra dem, ved at trække den Armee tilbage, som det havde opstillet paa den russiske Grændse. Da et Forjøg paa at slutte en Separatfred mellem Rusland og Frankrig vakte Østerrigs Frygt for at komme til at staae alene ligeoverfor Rusland, og da det blev umuligt at slutte sig endnu inderligere til dette Nige, især efter Sebastopols Fald, blev Østerrig nødsaget til atter at nærme sig Vestmagterne, og saaledes kom Fyrst Gortschakoff ikke til at høste Frugterne af sin diplomatiske Snildhed. Men

Østerrigs Optraeden ved Wiener-Conferencerne havde gjort Vestmagterne mistroiske; for atter at vinde deres Tillid maatte det udfolde større Energi, og saaledes blev netop Østerrig Organ for det Ultimatum, som foreskrev Rusland saa haarde Betingelser og som Fyrst Gortschakoff gik ind paa med det lakoniske Svar: „J'y adhère“, jeg antager det. Siden den Tid antog Fyrst Gortschakoffs Opposition mod den østerrigiske Politik, især saa længe som Grev Buol-Schauenstein levede den, næsten en personlig Charakter, og paa ethvert Punkt, i Stort som i Smaat, ved Pariser-Conferencerne og ved de forskjellige Hoffer, men fornemmelig i Donaufyrstendømmerne og i Italien, har Fyrst Gortschakoff opstillet farlige Svare for Østerrig.

Saaledes er, fortalt med saa Ord, den nuværende russiske Udenrigsministers diplomatiske Løbebane. Hans Erklæring ved Portefeuilens Modtagelse, at Rusland samlede sine Kræfter, var alvorligt meent. Store indre Reformers forberedelse; istedetfor at trage efter en Magt, der vakte alle de andre Magters Skynge, søgte Rusland i Alexanders to første

Fyrst Alexander Gortschakoff.